

"Mẹ ơi! gom hết quần áo cũ bỏ học cho ai đi, đồ chi m đi n tích nhà quá, nhà đã chật chội rồi mẹ c mang v hết th n đ n th kia. Mà dì Thu cũng k th t qu n áo cũ mèm c mang cho m . M i tháng lĩnh l ng m may m t b mà m c nha m ". Nhìn con tôi nói th t kh ". Con không đ c quy n xúc ph m t i dì Thu nghe ch a, k v i c c gì ch ? . Cũ c a dì Thu là m i c a m đó con! V a tr l i v i con gái m ng tôi n n c i. C i cho s ph n mình đã trót làm thân góa b a t mùa Noel năm y. Không ph i tôi s m không n i qu n áo m i đ m c vì đ ng l ng h n h p, v t giá ngày m t leo thang. Ph i chi phí đ m i th trong nhà. T t c đ n ng trên hai vai nên khi chi tiêu mua s m tôi r t th n tr ng. Nh ng v i con, tôi không h ti c b t c m t đ i u gì, m i n là con tôi đ c vui và th a m n v i b n bè đó là đ i u làm cho tôi h nh phúc.

T i sao? T i sao con không hi u cho m v y con?. Tôi v n th ng đ c tho i m i lúc chi u v hay lúc n a đêm th m chí có lúc r i n c m t mà không hay mình đã khóc. S ph n không may m n nên m m i ra nông n i nh v y đó con à! Ba con đã b m con ta v bên kia th gi i. Bao nhiêu ti n b c dành đ m buông ra hết v i hy v ng m ng manh giành l i s s ng cho ba, đ r i đáp l i m t thân xác c ng ng t n m vào c áo quan ngay ngày đ u c a tháng 12. M h t h ng và đau đ n đ n ch ng nào vì lúc y con m i vào đ i h c đ c ba tháng.

S lo l ng l i nhân đôi nh ng m v n m m c i vì m hy v ng n i con. Nh l i, lúc con v a đ c 3 tháng tu i ba và m b con v thăm ông bà ngo i. Trên xe đò bác tài x bóp còi vì tránh chi c xe bên c nh, con gi t mình khóc thét lên ba con nóng c ru t gan. T hàng gh cu i cùng c a chi c xe ba mon men đi lên phía tr c, hai tay v n vào thành gh bên trái l n bên ph i, đ làm gì con bi t không?. Ba nói "Bác tài i! Đ ng bóp kèn n a đ cho con tôi ng ". Lúc y, có

Năm năm...

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 17 Tháng 12 2014 08:05

Một ngày đàn ông trẻ tuấn bồng ba nghe đờ c nọt ba thọt lộn "Thằng cha này có bít tóc kê không vậy? xe đồ phôi bóp kèn ch". Ba im lặng cúi đầu trờ vờ trí cũ ngời và bõo m cho ba bõ con. Lúc y m nhìn ba, hai tay ba ôm con vào lòng và áp sát con vào lòng ng c nh đ truy n s c m nh cho con khi gi t mình m i khi có ti ng còi xe.

Lúc ba còn sng, ba thng nói v i m "Con c a mình, s nó cũng hên l m phi không em?. M h i i hên gì v y anh?. Ba con b o t p. Lúc m u giáo con nó b o v i anh". Ba i! Con mu n đ c vào l p 1 trng Nguy n Văn Tr i. C p 2 con mu n vào h c trng Tr n Văn n. C p 3 vào trng Phú Nhu n. Còn lên đ i h c con không giám h a ch c con đ u, vì đ u đ i h c khó l m phi không ba?. Ba đ i u c c a con gi đ ã thành hi n th c. M còn nh , tr c khi đ thi con b o m "M i! Cho con ăn mì gói đ c r i, thi v xong ăn ngon ngon chút cũng đ c vì con lo lng quá không bi t làm đ c bài hay không?". M b o không sao đâu con "Con yên tâm đ ng căng thng quá. Hành trang đi vào đ i không ch có t m bng đ i h c m i thành công, con còn tr tng lai phía tr c đang ch n u con bi t v n lên bng chính đôi tay c a mình". Khi con b c vào cng trng Võ Th Sáu đ thi. M ch a dám quay xe đi v , d i m t nhìn phía sau lng con trong b qu n áo th d c màu xanh đ ng có ghi hàng ch phía sau "Trng Phú Nhu n".

M quay v trong tâm trng lo lng không kém gì con. M i đ c tho i m t mình "L y tr i ph t, n trên cho con tôi làm bài đ c".

Năm năm...

Viết bởi Administrator

Thứ 7, 17 Tháng 12 2014 08:05

Trời không phớt lòng mẹ và con cuội cùng mẹ tận nỗi của con để đi tìm kiếm mẹ của mình. Gia đình nòi, ngoi, cô dì chú bác rất vui vì tin tức lành mang lại. Hạnh phúc nhất là ba vui mẹ. Mẹ dù con chưa làm việc gì nghiêm túc nhưng con có việc làm ba tháng nay thì quẩn 3. Hoàn cảnh khó khăn quá nên mẹ không mua cho con mình chiếc xe để đi. Mẹ thất sẩy náy trong lòng và tự trách mình đã chuyển. Lại làm bầm mặt mình "Tôi xứng đáng làm mẹ hay không? Buội sáng con đi làm bằng xe ôm, buội thì mẹ đón về. Có lẽ vì sợ kẹt xe nên mẹ đi 15 phút. Ngồi ở hành lang gần Siêu thị Coop Mart, đi con ra cùng về.

Lúc về nhà con tôi báo với tôi "Mẹ ơi! Nhìn mẹ trông kìa và tôi nghiêm túc quá! Mẹ đón con nên ngồi trên xe ô tô! Đừng ngồi ở hành lang, làm mất nét trí thức của mẹ và mất hình tượng trong con"! Tôi giật mình, trả mặt hỏi con "Con nói như vậy là ý gì? Hình tượng người mẹ trong con phải như thế nào? Trả lời cho mẹ nghe đi vì mẹ không có bằng quần áo để tiễn mẹ đón con, nên con sợ mẹ ngại nhìn vào và báo: Sao mẹ bận nhà quê quá phải không con?".

Mẹ của con nhớ về dĩ vãng. Mẹ sống đến giờ, thắm lòng vì chung quanh mẹ còn đầy rẫy những người thiêu ăn, không để mẹ. Con phải nhìn xuống con nhé. Ngày nay con có chút thành công trong công việc, con phải hiểu rằng mẹ hồi của mẹ từng thắm hai vai, mẹ ngón tay chai và lòng mẹ bắt đầu cùng xuống rồi đó. Sống phải tiết kiệm, đừng nên phung phí. Đừng tiễn làm ra bằng chính sức lao động để khi ốm và đôi tay của mình mẹ mang lại hạnh phúc và ý nghĩa cho cuộc sống. Tạo hóa sinh ra nhân loại, ba mẹ cho con hình hài trong đó có huyết thống của ba và mẹ nên mẹ. Dù mẹ có đi và ngồi ở đâu và mẹ cần những bằng áo quần cũ của dì Thu cho mẹ con không nên nói với mẹ những lời như vậy nha con. Bằng quần áo sang trọng bên ngoài đôi khi nó là tấm bình phong che giấu những điều trái bên trong. Xã hội hôm nay, đời càng cao song lòng càng quy tụ càng nhuần. Đôi khi thấy những người đi còng chòng thêm nghe. Thế đó con!

Tuổi mẹ cao, sức khỏe dần dần yếu. Mai này con trưởng thành thêm chút nữa con lập gia đình rồi có con, chông vợ con thấy ba mẹ thế nào con đừng chông nào. Khi con hiểu ra chông gì mẹ còn ở bên con.

Những gì mẹ nói, nói hết rồi mong con hiểu mẹ con nhé...

giao diện này là bản quyền của công ty chúng tôi, nếu bạn thấy có lỗi gì xin vui lòng báo cáo cho chúng tôi, cảm ơn!